

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะจากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดลำดับการนำเสนอ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้เทคนิคมอร์ฟিংที่มีต่อการจำอักษรคันจิสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ขั้นพื้นฐานมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิคมอร์ฟিং 3 รูปแบบที่มีต่อการจำ ความหมายอักษรคันจิของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐาน

คำถามในการวิจัย

1. การนำเสนอเทคนิคมอร์ฟিংแต่ละรูปแบบ มีผลต่อการจำอักษรคันจิของผู้เรียนหรือไม่ อย่างไร
2. ผู้เรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคนิคมอร์ฟিংในการช่วยจำความหมายอักษรคันจิอย่างไร

กลุ่มศึกษา

กลุ่มศึกษา คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันทรายวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐาน และไม่มีความรู้เกี่ยวกับอักษรคันจิ จำนวน 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. โปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิโดยใช้เทคนิคมอร์ฟিং 3 รูปแบบ คือ
 - 1.1 รูปแบบภาพ – ตัวอักษร เป็นการนำเสนอด้วยวิธีการเชื่อมโยงข้างหน้า (Forward Chaining) โดยเริ่มจากภาพที่แสดงความหมายของอักษรคันจิ แล้วค่อยๆ เปลี่ยน หรือหลอมภาพเป็นตัวอักษรคันจิ

1.2 รูปแบบตัวอักษร – ภาพ เป็นการนำเสนอด้วยวิธีการเชื่อมโยงย้อนหลัง (Backward Chaining) โดยเริ่มจากตัวอักษรคันจิ แล้วค่อยๆ เปลี่ยน หรือหลอมภาพเป็นภาพที่ แสดงความหมายของอักษรคันจิ

1.3 รูปแบบภาพ – ตัวอักษร และตัวอักษร – ภาพ เป็นการนำเสนอทั้งแบบเชื่อมโยง ข้างหน้า (Forward Chaining) และเชื่อมโยงย้อนหลัง (Backward Chaining)

2. แบบทดสอบการจำความหมายอักษรคันจิ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้เทคนิคอร์ฟิ่งในการช่วยจำ ความหมายอักษรคันจิ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มศึกษา คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันทราย วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 45 คน ทำการทดลองในเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 โดยทำการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียน ทดสอบความรู้ความหมายอักษรคันจิที่ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อคัดเลือกเฉพาะผู้เรียนที่ ไม่รู้ความหมายตัวอักษรคันจิเลย ปรากฏว่าได้ผู้เรียนจำนวนทั้งสิ้น 45 คน นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของทุกคนมาเรียงลำดับเพื่อจัดเข้ากลุ่มทดลอง 3 รูปแบบ รูปแบบละ 15 คน โดยจัด ให้แต่ละรูปแบบมีผู้เรียนที่ความสามารถทางการเรียนที่เท่าๆ กัน จากนั้นให้ผู้เรียนใช้ โปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิจนกระทั่งจำได้ทุกตัวอักษร เมื่อแต่ละกลุ่มเสร็จสิ้นการใช้ โปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิครบทั้ง 3 ชุดแล้ว ให้ผู้เรียนระบายสีภาพการ์ตูนก่อนทำการ ทดสอบการจำความหมายอักษรคันจิทั้ง 24 ตัวอักษร และให้ทำแบบสอบถามความคิดเห็นของการ นำเสนออักษรคันจิโดยใช้เทคนิคอร์ฟิ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังการทดลองทำการวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบการจำความหมายอักษร คันจิทั้ง 24 ตัวอักษร และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการนำเสนอ อักษรคันจิโดยการใช้เทคนิคอร์ฟิ่ง ทั้ง 3 รูปแบบ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ($S.D.$) และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตารางพร้อมกับอธิบายประกอบ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า

1. การนำเสนออักษรคันจิโดยใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงแต่ละรูปแบบมีผลต่อการจำ โดยผู้เรียนทุกคนมีคะแนนจากการทดสอบการจำอักษรคันจิสูงกว่าร้อยละ 80.00 ทั้งนี้เมื่อได้วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) จากการทดสอบการจำอักษรคันจิของผู้เรียนแต่ละรูปแบบก็พบว่ามีผลแตกต่างกัน โดยผู้เรียนที่ใช้โปรแกรมรูปแบบตัวอักษร – ภาพ มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบการจำความหมายอักษรคันจิสูงเป็นอันดับที่ 1 (ร้อยละ 88.88) และผู้เรียนที่ใช้โปรแกรมรูปแบบภาพ – ตัวอักษร และตัวอักษร – ภาพ มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบการจำความหมายอักษรคันจิสูงเป็นอันดับที่ 3 (ร้อยละ 82.25) และมีผู้เรียนที่ใช้โปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิรูปแบบภาพ – ตัวอักษร และโปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิรูปแบบตัวอักษร – ภาพ จำนวนรูปแบบละ 1 คน มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบการจำความหมายอักษรคันจิร้อยละ 100.00

2. ผู้เรียนทุกคน (ร้อยละ 100) ที่ใช้โปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิโดยใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงทุกรูปแบบ มีความคิดเห็นว่าการใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงช่วยในการจำความหมายอักษรคันจิ โดยผู้เรียนทุกคน (ร้อยละ 100) ที่ใช้โปรแกรมการนำเสนอรูปแบบภาพ – ตัวอักษร และโปรแกรมการนำเสนอรูปแบบตัวอักษร – ภาพ เห็นด้วยว่าเทคนิคมอร์ฟฟิงช่วยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างภาพ ความหมายของอักษรคันจิและตัวอักษรคันจิ และเทคนิคมอร์ฟฟิงช่วยกระตุ้นให้เห็นรูปร่างและลักษณะของอักษรคันจิได้อย่างชัดเจน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่สรุปไว้ข้างต้น สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การใช้โปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิโดยใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงทุกรูปแบบมีผลต่อการจำของผู้เรียน โดยผู้เรียนทุกคนได้คะแนนการทดสอบความหมายอักษรคันจิสูงกว่าร้อยละ 80.00 อาจเป็นเพราะ

1.1 การใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงในการนำเสนออักษรคันจิทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ และตั้งใจในขณะที่ใช้โปรแกรม ดังที่ Scott, Hickey, & Elliott (1996) ได้กล่าวว่าเทคนิคมอร์ฟฟิงเป็นเทคนิคพิเศษช่วยสร้างให้เกิดงานสร้างสรรค์ที่ดูแลช่วยเร้าความสนใจ ความตื่นตัว และความเป็นแฟนตาซี เมื่อมีความสนใจก็จะช่วยให้มีความใส่ใจ และตั้งใจให้พยายามจำในสิ่งที่เรียน (สุโท เจริญสุข, 2515; กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2524; กฤษณา ศักดิ์ศรี, 2530; อิกบี เค, ม.ป.ป., 2532) นอกจากนี้ วรพจน์ ศรีสง่าไชย (2521) ยังได้กล่าวไว้ว่า นอกจากความสนใจ ใฝ่ใจแล้ว ความตั้งใจจดจำ สิ่งทั้งหลายที่เราสังเกต ก็จะช่วยให้มีโอกาสระลึกได้ในเวลาต่อมา

1.2 เทคนิคมอร์ฟิงเป็นการนำเสนอภาพเคลื่อนไหวที่เรียบเนียนกลมกลืน อาจช่วยให้สายตารับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงจากภาพเป็น ตัวอักษร หรือจากตัวอักษรเป็นภาพ และสามารถจำลักษณะของเส้นตัวอักษรนั้นได้ สอดคล้องกับ Chen, Wang, Hsiao, & Liang (2003) ที่กล่าวว่า การประยุกต์ใช้เทคนิคมอร์ฟิงทางด้านจิตวิทยาช่วยกระตุ้นการรับรู้ รูปร่าง และ Reilly & Inkpen (2007) ที่กล่าวว่าเทคนิคมอร์ฟิงสามารถสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระหว่างภาพสองภาพที่มีความกลมกลืน เกิดการรับรู้ทางสายตาที่มีประสิทธิภาพในการมองเห็น และจำรายละเอียดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ผู้เรียนที่ใช้โปรแกรมรูปแบบตัวอักษร – ภาพ มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบการจำความหมายอักษรคันจิสูงที่สุด และผู้เรียนที่ใช้โปรแกรมรูปแบบภาพ – ตัวอักษร และตัวอักษร – ภาพ มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบการจำความหมายอักษรคันจิต่ำที่สุด อาจเป็นเพราะ

2.1 โปรแกรมรูปแบบตัวอักษร – ภาพ ที่นำเสนอโดยการเชื่อมโยงย้อนหลังเป็นการนำเสนอที่มีการเชื่อมโยงที่ดูแปลก และแตกต่างจากรูปแบบการเชื่อมโยงในการเรียนเนื้อหาการเรียนการสอน โดยปกติทั่วไป ที่มักนำเสนอในรูปแบบของการเชื่อมโยงข้างหน้า จึงอาจสร้างความสนใจ และส่งผลให้ผู้เรียนมีผลคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบอื่น ดัง Brandon (2003) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเชื่อมโยงย้อนหลัง ว่าเป็นตัวอย่างต้นแบบของการนำไปใช้ในการเรียนรู้ซึ่งมีรูปแบบแปลกออกไป ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความใส่ใจในการดูภาพตัวอักษรที่ปรากฏแล้วค่อยๆ เปลี่ยน หรือหลอมภาพเป็นภาพที่แสดงความหมายของอักษรคันจิ และเกิดแรงจูงใจให้ต้องการทราบความหมายของอักษรตัวนั้น โดยผู้เรียนอาจรู้สึกว่าได้คำตอบแล้ว จึงอยากรู้ที่มาความเป็นมาของคำตอบนั้นๆ

นอกจากนี้จากการพิจารณาค่า *S.D* และจำนวนผู้เรียนในช่วงคะแนน 90.01 – 100.00 ก็มีข้อสังเกตว่า ผู้เรียนที่ใช้โปรแกรมรูปแบบตัวอักษร – ภาพ มีคะแนนการทดสอบการจำเกาะกลุ่มกัน และผู้เรียนที่ได้คะแนนในช่วงคะแนนนี้มีจำนวนมากกว่าผู้เรียนที่ใช้อีก 2 รูปแบบ ทั้งมีผู้เรียนจำนวน 1 คนได้คะแนนการทดสอบความหมายอักษรคันจิร้อยละ 100.00

2.2 โปรแกรมรูปแบบตัวอักษร – ภาพ ที่นำเสนอโดยการเชื่อมโยงย้อนหลัง เป็นการนำเสนอโดยเริ่มด้วยการเสนอเลขลำดับตัวอักษร 2 วินาที ตามด้วยการเสนอตัวอักษร 2 วินาที แล้วตามด้วยภาพเคลื่อนไหวแบบมอร์ฟิงที่เริ่มด้วยตัวอักษร จึงเป็นการรับรู้ภาพตัวอักษรคันจิอย่างต่อเนื่อง นานขึ้นกว่าโปรแกรมรูปแบบอื่นอีก 2 รูปแบบ ซึ่งน่าจะทำให้จำตัวอักษรได้ดี จึงส่งผลให้คะแนนการทดสอบการจำความหมายอักษรคันจิของกลุ่มที่ได้รับการใช้โปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิรูปแบบตัวอักษร – ภาพ สูงสุดเป็นอันดับที่ 1

2.3 โปรแกรมรูปแบบภาพ – ตัวอักษร และตัวอักษร – ภาพ ซึ่งนำเสนอทั้งแบบเชื่อมโยงข้างหน้า และเชื่อมโยงข้อนหลัง เป็นการนำเสนอรวม 2 รูปแบบ โดยนำเสนอการเชื่อมโยงข้างหน้า 1 ครั้ง และการเชื่อมโยงข้างหลัง 1 ครั้ง อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน ส่งผลให้คะแนนการทดสอบการจำความหมายอักษรคันจิต่ำที่สุด

3. ผู้เรียนทุกคน (ร้อยละ 100) ที่ใช้โปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิโดยใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงทุกรูปแบบ มีความคิดเห็นว่าการใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงช่วยในการจำความหมายอักษรคันจิ อาจจะเป็นเพราะว่า

3.1 การใช้ภาพเคลื่อนไหวแบบมอร์ฟฟิงที่มีการหลอมภาพอย่างกลมกลืน เรียบเนียน ทำให้น่าสนใจ และสื่อความหมายของอักษรคันจิได้ชัดเจน สอดคล้องกับ กิดานันท์ มลิทอง (2531, หน้า 39) ที่กล่าวว่าภาพสามารถใช้ในการสื่อสารและสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี และมีความเป็นรูปธรรมที่สามารถอธิบายความหมายได้ในตัวเอง หรือช่วยอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมให้กระจ่างชัดเจน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพที่มีความเคลื่อนไหวช่วยดึงดูด ได้รับความสนใจ สอดคล้องกับ Baek ที่ได้ศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับภาพเคลื่อนไหวประกอบในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่านักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีภาพเคลื่อนไหวประกอบจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ (นมล โสมไชยยา, 2538, หน้า 40) ดังนั้นการใช้ภาพเคลื่อนไหวช่วยสื่อความหมายของสิ่งที่เรียนย่อมจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจ ใส่ใจในสิ่งที่เรียนได้มากกว่าการใช้คำพูด หรือเพียงภาพนิ่ง

3.2 เทคนิคมอร์ฟฟิงอาจช่วยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างภาพ และตัวอักษรคันจิ และทำให้เข้าใจการกำเนิดของตัวอักษรคันจิ ซึ่งการสร้างความสัมพันธ์ในเนื้อหาที่เรียนจะช่วยให้เกิดการจำได้มาก (สุโท เจริญสุข, 2515, หน้า 72-75) สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่ใช้โปรแกรมการนำเสนออักษรคันจิแบบตัวอักษร – ภาพทุกคน ที่มีความคิดเห็นว่าการใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงช่วยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างภาพความหมายของอักษรคันจิและตัวอักษรคันจิ และช่วยกระตุ้นให้เห็นรูปร่างและลักษณะของอักษรคันจิได้อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงในการนำเสนอตัวอักษร เพื่อช่วยจำอักษร โดยเฉพาะการใช้รูปแบบตัวอักษร-ภาพ ในการนำเสนอ
2. ควรเลือกใช้ภาพแสดงความหมายของตัวอักษรที่มีความใกล้เคียงกับตัวอักษรคันจิ เพื่อความชัดเจน และไม่สับสนในการตีความหมาย

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำเสนออักษรคันจิโดยใช้เทคนิคออร์ฟี่ฟิ่ง ในการเรียน อักษรคันจิประเภทอื่นๆ เช่น อักษรแสดงสัญลักษณ์ (Symbolic; Shiji Moji) และอักษร ความหมาย (Ideographs; Kaiti Moji) เป็นต้น
4. ควรมีการศึกษาการใช้เทคนิคออร์ฟี่ฟิ่งเพื่อช่วยสอนการจำความหมายคำศัพท์ภาษา อื่นๆ
5. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนซ้ำกับผลการจำความหมายคำศัพท์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved